

Joves i suficientment preparats

Una nova generació de grups com ara Teràpia de Shock, Amelie i Marge d'Error està renovant el pop-rock en català i el seu públic

Ser jove i tenir un públic jove no hauria de ser un fet condemnable, quan parlem de pop i de rock. Al contrari: en aquest context, resulta força menys coherent la insistència dels Rolling Stones a no deixar els escenaris tot i haver traspassat ja les fronteres de la tercera edat. Només cal recordar que els clàssics i incontestables Beatles van tenir, sobretot en els seus orígens, un públic essencialment jove i femení: és fàcil evocar les imatges de grades plenes de noies que cridaven histèricament i perdien qualsevol indici d'autocontrol quan Paul, John, George i Ringo sortien a l'escenari i intentaven tocar les seves cançons, sense poder escoltar-se els uns als altres sota l'allau cacofònic que provocaven les fans extasiades.

XEVI CASTILLÓN > TEXT

La generació del rock català que va triomfar entre principis dels anys vuitanta i principis dels noranta també va tenir un públic, en general força jove, inclosos molts i moltes adolescents ja nascuts en democràcia que reclamaven música en la seva llengua. En canvi, molts grups d'aquella generació estaven formats per músics que ja estaven més a prop dels trenta anys que no pas dels vint quan van assolir l'èxit.

Nascuts als noranta

Ara ha aparegut una nova generació de grups molt joves, formats per nois nascuts majoritàriament en els anys noranta, als quals la revista *Enderrock* va presentar en un reportatge titulat «Regeneració Baby Boom». Són grups de pop-rock de concepte força clàssic, amb guitarres, baix i bateria, amb tota

la força que dona l'edat, cançons senzilles i directes, bones melodies i tornades que s'enganxen amb facilitat en la memòria de l'oient. Els seus components són l'equivalent masculí de les veïnetes que protagonitzen algunes revistes masculines: joves i atractius, però també propers i simpàtics, podrien ser els amics trempats del germà gran, no uns herois distants que viuen en un paradís llunyà i irreal com Hollywood o Miami. Aquesta sensació de proximitat es reforça gràcies a les xarxes socials, un terreny que dominen tant els músics com els seus i les

Amelie ha portat a terme més de setanta concerts per tot Catalunya durant la gira de *Somiant desperts*

>> **Portada d'Es el moment (2012) d'Amelie, publicat per Música Global.**

seves fans, i en el qual s'estableix una comunicació directa i fluïda entre les dues parts, especialment a través de Facebook, on s'anuncien els concerts i tots els moviments promocionals del grup i s'intercanvien informacions i opinions.

El grup pioner d'aquest moviment va néixer l'any 2006 a la Garrotxa, concretament entre les Preses i Olot. El seu nom és Teràpia de Shock, i realment es

>> **El grup garrotxí Teràpia de Shock va ser el pioner d'aquest nou moviment musical.**

pot dir que ha creat escola. Ferran Massegú (veu), Jaume Sucarrats (guitarra), Gerard López (bateria) i Albert Parés (baix) han publicat dos discos, *Escapa't amb mi* (2008) i *Tota la nit* (2010), amb el segell RGB Suports, propietat dels responsables de la Casa de la Música La Mirona de Salt, i actualment estan preparant el seu tercer disc, que està previst que surti l'any vinent, editat per la discogràfica gironina Música Global. Una cançó del primer disc, una balada èpica titulada «Sense tu», s'ha convertit en tot un himne generacional, gràcies a la seva aparició en la banda sonora de la sèrie televisiva *Polseres vermelles*. Teràpia de Shock va ser el primer grup d'aquesta fornada que va superar el milió de visualitzacions d'un dels seus videoclips a Youtube, concretament el de «Sense tu». El grup garrotxí ja té fins i tot el seu propi llibre, que explica la seva encara curta però intensa trajectòria. El títol? «Sense tu». Vestits de manera uniformada, amb camises blanques i corbates negres, els Teràpia de Shock tenen un directe molt contundent, que han pogut presentar davant d'audiències multitudinàries.

En els últims mesos, als Teràpia de Shock els han sortit uns competidors que arriben amb molta força: són Amelie, un grup nascut a Barcelona el 2009, però que també té diverses connexions gironines. Per començar, el seu baixista, Edgar Regincós, és de Santa Cristina d'Aro. A més, els dos discos del grup, *Somiant desperts* (2011) i el recent *És el moment* (2012) han estat

publicats per Música Global, que ha aconseguit reunir en el seu catàleg els dos grups líders d'aquest moviment, Teràpia de Shock i Amelie, i també està fent una altra important contribució a l'escena més jove de la música en català: el concurs Teen Star, que vol descobrir nous joves talents, a través de vídeos penjats a Youtube, seguint els passos del ja famós Enric Verdaguer.

Pel que fa a influències, Amelie cita diverses bandes anglosaxones com ara Simple Plan, Paramore, McFly i All Time Low, grups que es mouen en els paràmetres del pop-punk dinàmic, energètic i accelerat, però també amb temps reservat per a les balades, les melodies i els sentiments. La fórmula ha funcionat, i Amelie ha portat a terme més de setanta concerts per tot Catalunya durant la gira de *Somiant desperts*, que va aconseguir el premi Disc Català de l'Any de Ràdio 4. Música Global aposta fort per Amelie i, per gravar el seu segon disc, el quintet ha tingut tots els mitjans al seu abast, començant per un equip de producció d'autèntic luxe, dirigit pels germans Toni i Xasqui Ten,

Teràpia de Shock va ser el primer grup d'aquesta fornada que va superar el milió de visualitzacions d'un dels seus videoclips a Youtube

que han treballat amb artistes internacionals com ara Lady Gaga, Black Eyed Peas i Shakira. Això no vol dir que el nou disc d'Amelie hagi canviat de direcció: el quintet que completen Marcel Selva (bateria), Carles Ribes (veu i guitarra), Albert Segú (guitarra) i Àlex Pla (veu i sintetitzador) continua fidel al seu pop-rock de guitarres fresc, sense artificis i fàcilment transportable al directe.

Encara no tenen la mateixa repercussió que Teràpia de Shock i Amelie, però el jove grup gironí Marge d'Error ja ha donat uns quants indicis del seu potencial en el seu primer disc, titulat molt apropiadament *Sense fre*, que ha publicat RGB Suports. Els membres de Marge d'Error tenen entre 19 i 20 anys i són estudiants universitaris de Girona i Sarrià de Ter. Josep Viella (veu i guitarra), Josep Casas (guitarra solista), Aleix Rodríguez (bateria i veus) i Joel Murias (baix i veus) van formar el grup el juny del 2010 i han gravat el seu debut als estudis La Casamurada, amb Jesús Rovira (Lax'n'Busto) i Arturo Torres com a productors. Citen també Simple Plan entre els seus grups favorits, però també els clàssics Green Day, i defensen que tenen un so propi i diferent al de Teràpia de Shock i Amelie. En tot cas, el que no neguen tots aquests grups és que formen part d'una nova generació destinada a revolucionar el pop-rock català i de la qual també formen part bandes com ara Bipolar, Lapsus, Vuit, Clepton, Alls Nous Piquen, etc.

Xevi Castellón és periodista.